

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Negotiationis
Spiritualis Industriis

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066367

Industria XXVII. Possumus crescere in merito non intendendo meritum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45372

& securus, in uno autem aliquo objecto, vel affectu, sit valde infirmus, & labilis, & ideo, ab ejus occasione submovendus.

INDUSTRIA XXVII.

Possimus crescere in merito, non intendendo nec intuendo meritum.

184

GRatis Deo servire, tanta res est, ut nesciam an sit aliqua ratio Deo serviendi sublimior; & an ipsa Caritate purior atque defecator. Norunt eam viri spirituales, nec eam explicare opus est in præsentia, etsi non negaverim, eam esse tam raram, ut ausus sit Thomas de Kempis alicubi exclamare; Ubi invenitur talis qui Deo velit servire gratis? Diabolus certè in omni vita Jobi, nihil, quod calumniari posset, invenire potuit coram Deo, præter illud: *Nunquid Job gratis colit Deum?* Quem locum expendens Augustinus, & se & omnes Christianos confundit, quòd à Diabolo debeant discere, Gratis Deo servire. Et utinam discamus vel ab illo, nihil enim obstat, vel ab hoste veritatem audire, virtutemque discere.

Hac Industria præsentia, hoc suadeo Negotiatori spirituali, ut Deo serviat gratis, hoc est non per respectum ad meritum, sive Gratia, sive Gloriae etiam æternæ. non quòd propter augmentum Gratia vel Gloriae Deum colere, sit malum: est enim optimum, sed quòd non sit gratuitum, quòd involvat hominis commodum summum, ac proinde non planè ab amore concupiscentiæ defecatum. GRATIS DEUM colere

colere oportet, gratis amare, ita ut efficiatur in nobis illud Bernardi, *Causa diligendi Deum*, Deus est, *modus sine modo diligere*. & illud: *Amo, quia amo*, & *amo, ut amem*, *Causa mihi Amoris*, amor; *premium amoris amor*.

185.

Mitto alia quæ legi possunt apud Augustinum, Chrysoft. & alios, de gratuito amore Dei, ad meum propositum redeo. Inter alia exercitia sua, habeat vir spiritualis hoc etiam unum, ut voluntatem concipiat eamque inviolabiliter teneat, ac Deo protestetur. quod gratis Deo servire in omni vitâ suâ, in omni actione & vitæ suæ velit. Hoc est, quod per omnem suam vitam, & per omnes actiones perpersionesque suas qualescunque, non intendat ullum bonum à Deo, quod non sit ipse Deus; quodque nec ipsum meritum intendat; aut si meritum intendit, quod illud non intendet, quia & quatenus meritum est suum, sibi vè proficuum, sed quia Deus sic statuit, ut mereatur vel ut propter meritum operetur; & quod ipsum mereri, non propter mereri intendat, sed propter Dei placitum atque gustum.

186.

Hæc operandi ratio est magni apud Deum meriti, sed si ita adhibeatur, ut in ejus adhibitione, non spectetur ratio magni meriti. Possit enim quis (quod cautè est advertendum) ideo velle operari non propter meritum, ut hac operatione majus acquirat meritum, quod esset illud forium & contra intentum. Quare, sincere secum, & cum Deo debet agere animus, ut in non quærendo merito, verè non quærat meritum: neque ideo non quærat ullum, ut inveniat majus, sed ideo nullum quærat, ut tanto grati-
tius

tius & purius solius Dei gustum & placitum expleat. Licet cum hoc stare possit, quod per hunc operandi modum, majus meritum acquirat, & acquisiturum se speret, dummodo acquirere non intendat, neque ex spe (esto cum spe) acquirendi operetur. Nunquam enim sine præmio diligitur Deus & servitur Deo, licet non propter præmium diligatur, eive serviatur. Immo, tunc maximè non sine præmio diligitur Deus, & servitur Deo, quando maximè non propter præmium diligitur. Sicut è contrà tunc maximè sine præmio diligitur, quando non sine præmio sed propter præmium diligitur. Talis namque Dilectio, quæ propter præmium fit, minimum præmium meretur & accipit. Quare non est propter præmium, sed sine præmio diligendus, ut non sine præmio diligatur: non est propter meritum ei serviendum, ut non sine merito ei serviatur. *Non enim (ait Aug.) ad præmium est diligendus Deus. Colis non gratis, si colis ut aliquid ab eo accipias. Gratis cole, & ipsum accipies. & quod dulcins a Deo præmium, quam ipse Deus?* Hæc Augustinus.

Lib. 50. Hom.
Serm. 38.
Serm. 32. de
Temp. 14.

At Chrysostronus insuper asserit, Hoc ipsum esse debere nobis maximi præmii loco, quod possimus Deum colere & illi servire, nec aliud debemus à Deo amoris in Deum nostri præmium expectare, quàm hoc, quod DEUS à nobis amari dignatur, quodque sibi à nobis serviri patitur. Verba Sancti sunt. *Quid igitur agis ò homo? quid ineptis? ad hoc conditus es, ut conditori tuo placeas, ut Domino tuo servias; & tu de mercedibus cogitas? Si omnino dignus fueris*

186.
Lib. 2. de
Comp.

V.P. Druzb. Op. IV.

M

ter

agere aliquid quod placeat Deo; aliam adhuc, præter hoc ipsum, quod placere meruisti, mercedem requiris? Vere ignoras, quantum bonum sit placere Deo &c. Nescis quia major tibi augetur merces, quando non spe mercedis operaris, sed studio placendi.

Ex his patet, quòd hâc Industriâ suademus, magnum esse crescendi in merito compendium, non quærere meritum, sed ita, ut ipsa non quæsitio meriti, non fiat propter majus meritum, verùm ita, ut idè non quæramus meritum, quia solius Dei placitum & gustum gratis explèsse, est nobis super omne meritum.

187.

Hujus Industriæ hæc praxis esse poterit. Domine Deus meus, quidquid facio, quidquid patior, quidquid faciam, pati arve unquam, quocunque modo; totum puro, nudo, gratuito Amori tuo consecro. Non meritum cupio, sed tuum gustum intendo. Ipsum meritum quod consequor, tuo gustui consecro. Ipsum, quod mereri non intendo, aut quod tuo gustui consecro, non propter majus meum meritum, sed propter plenius suaviusq; tuum placitum, tibi Dignissimo Deo, semel pro semper consecro, & Tibi, etsi non absque spe, attamen perinde, ac si absque omni à te præmii ac boni spe, gratis, purè, ac nude servio, servireque in æternum volo. Sufficit mihi, placuisse tibi; non tamen, quia placuisse tibi Bonum mihi, sed quia gratum ac placitum tibi. Amote, quia mihi places, ut tibi placeam, ut mihi placeas, non quia id bonum mihi, sed quia id debitum tibi, quia dignum te, quia bonum & gratum & placitum tibi; & denique ut sit bonum, gratum, gustabile, placitumque Tibi.

INDU.